

РЕШЕНИЕ

№ 658

гр. Бургас, 29.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Николета Вл. Хаджиева
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120200974 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Г. Д. М. с ЕГН *****чрез пълномощника
адв.С. П. против Наказателно постановление № 23-0434-000047/06.02.2023 г. на Началник
РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 02 Бургас, **в частта му**, с която за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от
ЗДвП му е наложена глоба в размер на 100 лева на основание чл. 177, ал. 1, т.2 от ЗДвП.

Със жалбата се моли за отмяна на НП с бланкетно релевиращи доводи за
незаконосъобразност и неправилност, мотивирана с допуснати нарушения на процесуалния
закон и несъобразяване с материалния закон в обжалваната му част. Акцентира се върху
несъобразяване и диспропорция на атакуваното НП с фактическата обстановка и събрания
доказателствен материал.

В с. з. за жалбоподателя, редовно призован, се явява пълномощникът адв.С. П. от
БАК, който изтъква защитни възражения и аргументация, противостояща на
материалноправната и процесуална правилност на атакуваната част от наказателното
постановление в две направления: 1. за приложимост на хипотезата на чл.156 ЗДвП в
конкретния случай и 2. за генерално несъответствие на диференцираната
административнонаказателна отговорност чрез наложена глоба на жалбоподателя като
физическо лице, т.к. тракторът е собственост на юридическо лице „Агродис“ ЕООД, на
което именно би следвало да бъде наложена имуществена санкция.

В о.с. з. административно-наказващия орган Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ02
Бургас редовно призован, не се явява и не се представлява.

След като обсъди оплакванията на жалбоподателя, събраните по делото писмени и
гласни доказателства и взе предвид становищата и доводите на страните намери за
установено следното:

На 25.01.2023 г., около 11. 40ч., в с.Винарско, общ.Камено, по ул. „Кирил и
Методий“ до №11 полицейски служител мл.автоконтрольор при 02 РУ-Бургас –У –Камено
спрял за проверка колесен трактор “Antonio Carraro”, модел TGF 7800S с рег. №
***** собственост на „Агродис“ ЕООД, който се движел в посока с.

Кръстина и бил управляван от жалбоподателя Г. Д. М.. В хода на проверката актосъставителят П. установил, че жалбоподателят не притежава свидетелство за управление на МПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС – категория Т, както и че водачът не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява.

Актосъставителят Т. П. съставил на място против водача Г. Д. М. АУАН с бланков № 337527/25.01.2023 г., в който посочил горните факти, квалифицирайки ги като осъществяващи състав на административно нарушение по чл.100, ал.1 ЗДвП и чл.150а, ал.,1 ЗДвП. Актът бил предявен на водача, който го подписал и получил препис от него, като в реквизит възразения попълнил писмено изявление, че „притежава книжка за трактор с валидност до 15.12.2025 г.“

Въз основа на преценка на събраните доказателства, Началникът на РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 02 Бургас, издал обжалваното Наказателно постановление № 23-0434-000047/06.02.2023 г., с което извършил идентичен подбор на материалноправна квалификация на нарушението – по чл.150а, ал.1 ЗДвП, при почти цялостна идентичност във фактическото описание на характеристиките на нарушението, /с несъществени детайлни разминавания/, за което наложил на Г. Д. М. глоба в размер на 100 лева на основание чл. 177, ал. 1, т.2 от ЗДвП. С НП на Г. Д. М. за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП била наложена и глоба в размер на 10 лв. на осн. чл.183, ал.1, т.1, пр.3 ЗДвП.

Препис от НП е връчено на жалбоподателя на 22.02.2023 г., видно от инкорпорираната в него разписка, а жалбата е подадена на 28.02.2023 г. /л. 3/, видно от входящия регистрационен номер на АНО, предвид което същата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок, от легитимирана страна и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Изложената фактическа обстановка намира своята несъмнена доказаност и безспорна установеност от събраните по делото доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, а именно: Наказателно постановление № 23-0434-000047/06.02.2023 г. на Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 02 Бургас, АУАН с бланков № 337527/25.01.2023 г. гласни доказателствени средства, приобщени чрез разпита на св.Т. П., справка за нарушител-водач на Г. Д. М., свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника част 1 на колесен трактор „Antonio Carraro“, модел TGF 7800S с рег. № A1*****, собственост на „Агродис“ ЕООД, свидетелство за правоспособност за работа със земеделска, горска и мелиоративна техника, издадено на Г. М. със срок на валидност до 15.12.2025 г., Протокол за техническа идентификация №П301/29.06.2020 г., издаден от Министерство на земеделието, храните и горите, както и Удостоверение за съответствие, издадено от Министерство на земеделието, храните и горите, удостоверяващо, че въз основа на Протокол №П301/29.06.2020 г. от Център за изпитване и сертифициране- гр.Пловдив към МЗХГ, процесният колесен трактор отговаря на приложимите изисквания за безопасност, приложение относимо към техническата спецификация на вида и модела МПС /Л.13-Л.18/, писмена справка от ОДМВР –Бургас, Сектор „Пътна полиция“ вх. №20409/30.05.2023 г., удостоверяваща, че от справка в АИС БДС се установява, че Г. М. е правоспособен водач за управление на МПС от категория „В“, „ВЕ“, „АМ“, , писмо от Областно пътно управление –Бургас, удостоверяващо, че ул. „Кирил и Методий“ в с. Винарско, общ.Камено, съпада с републикански път III-5392 „(Трояново-Айтос)Винарско-Кръстина-Камено-Братово“, Свидетелство за регистрация на земеделска и горска техника серия № А 0020048 А и Удостоверение от „Министерство на земеделието, храните и горите“ за технически преглед на земеделска и горска техника с рег. № А 11 478 от 14.09.2022г. заповеди за оправомощаване на контролните органи и длъжностни лица от структурния апарат на МВР за издаване на НП и съставяне на АУАН /Л.19-Л.23/.

По отношение на формираната писмена доказателствена съвкупност съдът формира вътрешно убеждение за нейната кредитируемост предвид вътрешно-информационните ѝ съдържателни характеристики, предоставящи логична опора на единни изводи по фактите от предмета на доказаване.

Преценката на структурата и съдържанието на съобщеното от свидетеля пред първоинстанционния съд, дава основания да се приеме, че той представя необходимата

пълна и точна картина на служебно констатираните факти при проверката, а именно, че на процесната дата 25.01.2023 г. е спрял за проверка колесен трактор, марка „Кареро“, управляван от Г. М. и след служебна справка в АИС АНД и АИС КАТ установил, че водачът М. не притежава правоспособност за категория „Т“, както и че ППС е собственост на „Агродис“ ЕООД с управител водачът М.. Съдът оценява показанията на свидетеля в аспекта на пресъздадената информация, с оглед нейния произход /формирани непосредствени наблюдения при изпълнение на служебната функция/, пряката ѝ връзка със съставомерността на нарушението и в този контекст пълнотата и точността ѝ, както и нивото на устойчивост на съответния свидетел към възпроизвежданите от него факти с оглед цялостното им съответствие с обективизираните констатации в съставения АУАН.

След внимателен преглед и анализ на събраните по делото доказателства и след преценка на изложените в жалбата и в съдебно заседание становища съдът в съответствие с разпоредбата на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК извърши проверка на правилността на атакуваното наказателно постановление в обжалваната му част, при която констатира, че са налице основания за неговото потвърждаване в обжалваната му част при следните съображения:

Съдът следва да лимитира обхвата на съдебния контрол, идентифициращ се с пределите на петитума на жалбата, а именно –единствено относно нарушението квалифицирано по чл.150а, ал.1 ЗДвП и наложеното в тази връзка на осн. чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП административно наказание- глоба в размер на 100 лв. Както е застъпено в актуалната практика на касационната инстанция - Решение № 932/26.05.2017 г. по к. н.а. х.д. № 810/2017 г. по описа на АдмС-Бургас, когато с едно НП на жалбоподателя са наложени няколко наказания за няколко отделни нарушения, същият може да избере дали да обжалва всички или само някои от тях. Ако нарушителят сезира съда със жалба само срещу едно от нарушенията, съдът е обвързан от неговата преценка и дължи произнасяне само по отношение на нарушението, за което е сезиран, като ако се произнесе и по отношение на необжалваните нарушения, в тази му част произнасянето би било недопустимо. Предвид това и с оглед позицията на касационната инстанция, съдът намира, че дължи произнасяне само по отношение на посоченото вменено във вина на жалбоподателя нарушение по чл.150а,ал.1 ЗДвП, а по отношение на второто по чл.100,ал.1,т.2 ЗДвП - доколкото липсва депозирана в срока по чл.59, ал.1 ЗАНН жалба, следва да се приеме, че наказателното постановление в тази част като необжалвано е влязло в сила.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 02 Бургас, а АУАН е съставен от териториално и материално компетентно лице - „мл.автоконтрольор“ при РУ 02 при ОДМВР Бургас, оправомощени със Заповед № 8121з-515/14.05.2018 г. на Министър на МВР, т. е. от компетентни органи в съответствие с разпоредбите на чл. 37 и чл. 47 от ЗАНН. Административнонаказателното производство е образувано в срока по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН. НП съдържа всички реквизити, посочени в нормата на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като формулираната в него материалноправна квалификация на нарушението –чл.150а, ал.1 ЗДвП бележи цифров и словесен идентитет с индивидуализираната материалноправна рамка, визирана в АУАН,с което е спазено въведеното нормативно изискуемо единство в изписване на правната квалификация на нарушените законови разпоредби по арг. чл.42, ал.1, т.5 ЗАНН и чл.57,ал.1, т.6 ЗАНН.Съдът констатира единствено несъществено детайлно разминаване в описанието на фактическите белези на нарушението в АУАН, в което се упоменава, че *2. Водачът е неправопособен от категория „Т“* , съдът формира заключение, за липса на формално-нормативно несъответствие, обосноваващо съществен съдържателен дефицит в АУАН. Оп докато в НП е придадена тясно детайлизираща конкретика относно липсата на правоспособност от водача чрез словесното пояснение „Водачът не притежава категория „Ткт“. Доколкото категория „Т“ е валидно по своята природа терминологично събирателно обозначение на категория „колесни трактори (Ткт)“ и категория „ трамвайни мотриси (Ттм)“, а в АУАН е материализирано надлежно разгърнато фактическо описание относно фактическия състав на нарушението, изпълнен чрез управление на колесен трактор “Antonio Carraro”, модел TGF 7800S с рег. № *****писанието на съставомерни фактически признаци, които законодателят е съотнесъл като интегрални елементи от състава на административното нарушение по чл.150а,ал.1 ЗДвП е

изчерпателно, максимално ясно, конкретно и достъпно поднесено, както в АУАН, така и във фактическото описание на нарушението в НП. Този извод обосновава аргументацията на настоящия състав, че административно-наказателното обвинение е годно от процесуално гледище да изпълни кардинално утвърдена в ЗАНН функция, да постави рамката на доказване в административнонаказателния процес и да покрие минималните стандарти на закона за ясно и непротиворечиво обвинение, като предостави достъпна и разбираема информационна основа за нарушителя, позволяваща му да разбере характера, вида на нарушението и неговата правна квалификация, с оглед фундаменталното му право да организира своята защита. Настоящият състав възприе за несъществуващо и несъответствието във формулировката в АУАН, според която нарушителят, заемащ длъжност управител на ф-ма „Агродис“ ЕООД „управлява соб. си колесен трактор“, като видимо от текстуалната част на НП уточнението относно собствеността на „колесен трактор “Antonio Carrago”, модел TGF 7800S с рег. № А*****, липсва. Тази част на словесното описание съдът прецени като факултативна /незадължителна/ от гледище на нормативно изискуемите реквизити по чл.57 ЗАНН, доколкото синтезно указаните характеристики на нарушението по чл.150а, ал.1 ЗДвП не включват изискване за прецизиране на собствеността на управляваното МПС в индивидуализирана алтернатива на изпълнителното деяние съгл. предл.1.

По оплакванията от материалноправно естество:

Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН, НП се издава тогава, когато са установени по безспорен начин нарушението, нарушителят и неговата вина, които критерии както във формално-логически, така и в доказателствен аспект са изпълнени изцяло.

Според чл. 150а, ал. 1, предложение първо от ЗДвП, за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. В процесния случай водачът Г. М. е санкциониран за тази хипотеза, визирана в нормата, а именно, че е управлявал МПС без да притежава свидетелство за управление, което да е валидно за категорията, към която спада управляваното МПС, а именно не притежава СУМПС, удостоверяващо правоспособност за категория „Ткт“. По делото не е спорно, че описаният в наказателното постановление колесен трактор е МПС по смисъла на ЗДвП. От описанието на нарушението в наказателното постановление става ясно, че този колесен трактор е бил управляван в с.Винарско, общ.Камено, по ул. „Кирил и Методий“ до №11 в посока с.Кръстина, т. е. тракторът се е движил по път, включен в обхвата на републиканската пътна мрежа. Видимо от писмо №22280/13.06.2023 г.от Областно пътно управление –Бургас, ул. „Кирил и Методий“ в с. Винарско, общ.Камено, съвпада с републикански път III-5392 „(Трояново-Айтос)Винарско-Кръстина-Камено-Братово“, и представлява третокласен път, част от републиканската пътна мрежа.

В случая от събраните доказателства, и стриткно следвайки правилата и утвърдените в съдебната практика стандарти за достигане на истинно фактическо установяване чрез интерпретация на всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, без да допуска игнориране, или подценяване на някои от тях, съдът обосновава за авторството и съставомерността на нарушението, както в съдържанието на показанията на актосъставителя, така и в писмената справка от Сектор „Пътна полиция“, удостоверяваща, Г. М. е правоспособен водач за управление на МПС от категория „В“, „ВЕ“, „АМ“.

Обстоятелството, че колесният трактор е сред земеделската техника, която може да се движи по републиканската пътна мрежа, се извлича от показанията на актосъставителя, който е подчертал непосредствено формираните впечатления за териториалния компонент на нарушението- траекторията на движение на колесния трактор в с.Винарско, по ул. „Кирил и Методий“до №11, в посока с.Кръстина, както и свидетелстването, че е бил без регистрационни табели. Това означава, че допълнително не е изпълнено изискването за надлежната регистрация предвид предназначението на процесното МПС да бъде управлявано и да се движи по път, включен в обхвата на републиканската пътна мрежа.

В разпоредбата на чл. 150а, ал. 2 от ЗДвП е регламентирано, че за определяне правоспособността на водачите моторните превозни средства се делят на категории, като според т. 16 от същата норма колесният трактор е категория Ткт. По делото не е спорно, че

жалбоподателят не притежава тази категория, като същият освен декларираното по общ начин несъгласие със санкционирането му за нарушение по чл.150а,ал.1 ЗДвП не спори, че на процесната дата 25.01.2023 г. е управлявал колесния трактор.Според представена справка С-р „Пътна полиция“ при ОДМВР-Бургас, притежаваната от водача Г. Д. М. правоспособност е единствено и само за категория В, ВЕ и АМ. По тази причина изводите на административнонаказващия орган са правилни, а обжалваното в тази част наказателно постановление следва да бъде потвърдено. Свидетелството за правоспособност, в случая се издава съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № 15/07.04.2008 г. за реда за движение по пътищата, отворени за обществено ползване на колесни трактори, тракторни ремаркета и друга самоходна техника, регистрирани съгласно Закона за регистрация и контрол на земеделска и горска техника.В чл.2, ал.1 от Наредбата е императивно установено изискването към водачите на колесни трактори да притежават едновременно, както правоспособност за работа от съответната категория /каквото жалбоподателят притежава/, така и свидетелство за правоуправление на моторни превозни средства, касае се за категорията „Ткт“.Следователно частичното изпълнение от страна на жалбоподателя на едно от изискванията за притежаване на правоспособност за работа от категория „Ткт“, удостоверена с притежаваното от него свидетелство за правоспособност за работа със земеделска,горска и мелиоративна техника, не дерогира кумулативното изискване за удостоверена по надлежния ред правоспособност за управление на МПС от категория „Ткт“, още по-малко може да компенсира неизпълнението на това законово изискване. Нормативната техника за обвързване на адресатите на разпоредбата с две самостоятелни, кумулативни изисквания, чието изпълнение има независим характер, диференцирано правно значение и равноценно обвързващо действие, е получила съответстващия правен коментар в практиката на касационната инстанция в Решение № 1021 / 09.07.2021 г. по КАНД №756/2021 г, по описа на АдмС-Бургас: *„Според тази разпоредба водачите на колесни трактори и друга самоходна техника трябва да притежават свидетелство за правоспособност за работа от съответната категория, каквото процесният касатор притежава, и свидетелство за правоуправление на МПС, каквото касаторът не притежава. **От тази норма става ясно, че се изисква кумулативното наличие, както на свидетелство за управление на МПС за категория Ткт, така и свидетелство за правоспособност за работа от съответната категория.** При постановяване на решението си районният съд не е съобразил с тази норма, като е приел, че само свидетелството за правоспособност е достатъчно, за да се направи извод за несъставомерност по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП на деянието, извършено от касатора. Притежаваната от последния категория В за управление на МПС му позволява да управлява моторни превозни средства с допустима максимална маса, която не надвишава 3500 кг, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача. Тоест след като касаторът е управлявал колесен трактор, а не МПС, описано в чл. 150а, ал. 2, т. 6, той следва да притежава и категорията, описана в т. 16 от същата норма – Ткт.“* Настоящият състав напълно споделя това становище, като счита, че с поведението си на 25.01.2023 г., водачът М. се е отклонил от лимитираната правна възможност да управлява МПС в съответствие с придобитата от него правоспособност за категория „В“, като е предприел противоправно управление на МПС от категория „Ткт“ по чл.150а, ал.2 ЗДвП, за която категория няма придобита и удостоверена по надлежния ред правоспособност.

По възражението за приложимост в случая на нормата на чл.156, ал. 1 ЗДвП, която гласи, че, за да придвижва самоходна машина по пътищата, водачът трябва да притежава свидетелство за правоспособност за работа с тази машина и свидетелство за управление на моторно превозно средство от която и да е от категориите по чл. 150а. В случая следва да се посочи, че съгласно § 6, т. 10, изр. 2-ро от ДР на ЗДвП , колесният трактор,а в определени случаи и самоходната машина се приравнява на пътно превозно средство, тогава, когато се придвижва по пътищата. По силата на § 6, т. 11 колесният трактор съставлява МПС, тъй като ППС е снабдено с двигател за придвижване. Превозното средство е индивидуализирано, чрез посочване на вид, марка и модел, включително и чрез изписване на номер на рама, което като информация в достатъчна степен индивидуализира спорния елемент от обективната рамка на нарушението в оспореното НП, който представлява именно колесен трактор.Неоснователни са и изложените от жалбоподателя доводи, че ППС с оглед техническата му спецификация и възможности да тегли прикачен инвентар активира

хипотезата на чл. 156 от ЗДвП , обуславяща достатъчност на свидетелство за правоспособност за работа с тази машина и свидетелство за управление на моторно превозно средство, от която и да е от категориите по чл. 150а. В случая категоризацията на вида на превозното средство колесен трактор Antonio carraro TGF7800S произтича от Протокола за техническа идентификация /л.11/ и Удостоверение за съответствие /л.12/, според които МПС съответства на категория Т2а колесен трактор. Съгласно легалната дефиниция в т. 15 от § 6 на ДР на ЗДвП „Трактор“ е моторно превозно средство, предназначено за извършване на специфични дейности, както и за теглене на товарни ремаркета. В движението по пътищата се допускат само колесните трактори. Към колесните трактори се приравняват и самоходните шасита.“ Формулираното от законодателя приравняване не означава тъждественост между превозните средства. Аргумент в подкрепа на този извод произтича от качествено различните нормативно дефинирани характеристики на самоходната машина в т. 16 от § 6 на ДР на ЗДвП „Самоходна машина“ е съоръжение или машина, предназначена за извършване на специфични дейности и движеща се или придвижвана по пътищата само по изключение. Такива са: електрокарите, мотокарите и самоходната земеделска и горска техника по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, строителните машини, верижните специални и верижните бронирани машини от Българската армия и Министерството на вътрешните работи и други подобни.“ , т.е. самоходната машина по своето същностно предназначение се придвижва по пътищата само по изключение. А в случая безспорно е установено придвижване по третокласен републикански път на превозно средство с официално удостоверение техническа идентификация на колесен трактор. Следователно, тази категория превозни средства колесен трактор /съобразно удостоверението за съответствие и протокол за идентификация/ като специфика и техническа конструкция сама по себе си предполага управлението им като състав, като възможността за теглене на ремарке или прикачна техника не дерогира законовото изискване на чл.150а, ал.1, алт.1 ЗДвП за притежаване на правоспособност Ткт , необходима за управление на колесен трактор. Следва да се има предвид, че обществените отношения свързани с управление на МПС и ППС по пътищата, в това число и самоходните машини, са уредени не в ЗРКЗГТ, а ЗДвП.

Целта на Закона за движение по пътищата е регламентирана в чл. 1, ал. 2, както и в чл. 171 и тя е опазването на живота и здравето на участниците в движението по пътищата, както и преустановяването на административните нарушения. Процесното наказателно постановление е издадено именно на водача на МПС- колесен трактор, който не притежава съответното СУМПС.

Съществен дял от съдържанието на защитните аргументи на пълномощника на жалбоподателя заемат общотеоретични съждения за същностно диференцираната отлика между глобата и имуществената санкция, които са ориентирани в съответствие с правосубектността-за административнонаказателно въздействие спрямо физическите или юридически лица и нарушаване на изискването административното наказание да бъде наложено на юридическото лице „Агродис“ ЕООД, чиято собственост е процесният колесен трактор. Верността на тази претенция в аспекта на позицията за допуснати съществени процесуални нарушения от АНО е не само твърде полемична, а е изцяло несъстоятелна, преди всичко с оглед тясно дефинираната от законодателя конкретизация на субекта на нарушението по чл.150а, ал.1 ЗДвП, чиято диспозиция вмениява задължение на водачите на МПС да притежават свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от тях моторно превозно средство. Що се касае до направеното от жалбоподателя оспорване, съгл. което носител на административнонаказателна отговорност по чл.150а, ал.1 ЗДвП следва да е собственикът на МПС, същото третира единствено собствените на пълномощника оценъчни съждения и тезисни заключения, които обаче противоречат на непререкаемата и недвусмислена воля на законодателя, вложена в разпоредбата на чл.150а, ал.1 ЗДвП. В случая остава извън всяко съмнение като безспорно доказана връзката между водача- извършител на инкриминираното нарушение и жалбоподателя Г. М..

Правилно е приложена и санкционната разпоредба на чл.177, ал.1, т.2 ЗДвП, която регламентира размера и вида на наказанието глоба в диапазон от 100 до 300 лв., което се

налага на водач, който управлява моторно превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, като в случая е наложен минималният размер на глобата -100 лв., респ. липсват способности за редуцирането ѝ на плоскостта на дължимата оценка за съразмерност и справедливост на наложеното наказание.

В случая нарушението е на просто извършване, поради което не може да бъде извършвана преценка за липсата или незначителността на вредни последици, доколкото обществената опасност, тежестта и правна укоримост на нарушението са иманентна негова характеристика, обусловила включването му в нормения комплекс на ЗДвП. Следователно конкретният случай не се отличава от типичните такива нарушения, поради което и не обосновава приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

По изложените аргументи съдът приема, че атакуваното наказателно постановление в обжалваната му част е законосъобразно и правилно, поради което следва да бъде потвърдено.

Предвид изхода на спора право на разноси има административнонаказващия орган, но с оглед липсата на конкретно проявена процесуална активност за участие в настоящото производство, съдът приема, че не са налице предпоставки за присъждане на разноси.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 2, т.5 ЗАНН, Бургаският районен съд, LXV-ти наказателен състав

Така мотивиран БРС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0434-000047/06.02.2023 г. на Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 02 Бургас, в **ЧАСТТА** му, в която на Г. Д. М. с ЕГН ***** от гр. ***** за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. на основание чл. 177, ал. 1, т.2 ЗДвП.

В останалата **му част**, в която на жалбоподателя за нарушение на чл.100,ал.1,т.2 ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лв. на осн.чл.183,ал.1, т.1, пр.3 ЗДвП, Наказателно постановление № 23-0434-000047/06.02.2023 г. на Началник РУ в ОДМВР-Бургас, РУ 02 Бургас, като необжалвано е влязло в сила.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____